

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 15.10.2019
COM(2019) 466 final

2019/0233 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má být jménem Evropské unie zaujat v rámci rozšířené komise Eurocontrolu, pokud jde o zásady pro stanovení nákladového základu pro výpočet poplatků za traťové letecké navigační zařízení a pro výpočet jednotkových sazeb a podmínky uplatňování systému poplatků za traťové navigační služby a podmínky úhrady

(Text s významem pro EHP)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. PŘEDMĚT NÁVRHU

Tento návrh se týká rozhodnutí o postoji, který má být jménem Unie zaujat před zasedáním rozšířené komise Eurocontrolu dne 28. listopadu 2019 v souvislosti s plánovaným přijetím aktualizace podmínek uplatňování systému poplatků za traťové navigační služby (dále jen „podmínky uplatňování“) a aktualizace zásad pro stanovení nákladového základu pro výpočet poplatků za traťové letecké navigační zařízení a pro výpočet jednotkových sazeb (dále jen „zásady“), přičemž na oboje se dále odkazuje jako na „zamýšlené akty“.

2. SOUVISLOSTI NÁVRHU

2.1. Mnohostranná úmluva o letových poplatcích

Mnohostranná úmluva o letových poplatcích (dále jen „dohoda“)¹ má za cíl zavést společný systém poplatků za traťovou navigaci. V souladu s článkem 1 dohody se smluvní státy dohodly, že přijmou společnou politiku v oblasti poplatků za traťová navigační zařízení a služby (dále jen „letové poplatky“) ve vzdušném prostoru letové informační oblasti spadajících do jejich pravomoci. Dohodly se na vytvoření společného systému pro stanovení a výběr letových poplatků a na využití služeb Eurocontrolu k tomuto účelu. V souladu s článkem 3 dohody provádí zavedení společného systému poplatků za traťovou navigaci rozšířená komise Eurocontrolu.

Dohoda vstoupila v platnost v roce 1986.

Smluvními stranami dohody jsou všechny členské státy².

2.2. Rozšířená komise Eurocontrolu

V souladu s čl. 3 odst. 2 dohody rozšířená komise Eurocontrolu:

- 1) stanoví zásady pro posuzování nákladů pro výpočet poplatků za traťové letecké navigační zařízení;
- 2) stanoví vzorec, který se použije pro výpočet letových poplatků;
- 3) schvaluje pro každé zpoplatněné období sazbu, za kterou mají být náklady získány zpět;
- 4) stanoví zúčtovací jednotku, v níž jsou letové poplatky vyjádřeny;
- 5) stanoví podmínky uplatňování systému, včetně podmínek úhrady, a jednotkové sazby a tarify a období, během kterého mají být uplatňovány;
- 6) stanoví zásady pro výjimky z placení letových poplatků.

Členské státy organizace Eurocontrol a smluvní státy, které nejsou členskými státy organizace Eurocontrol, mají každý jeden hlas. V souladu s čl. 6 odst. 1 písm. a) dohody rozhoduje rozšířená komise jednomyslně v záležitostech, jež se týkají posouzení nákladů pro výpočet poplatků za traťové letecké navigační zařízení (čl. 3 odst. 2 písm. a) dohody) a o podmínkách uplatňování (čl. 3 odst. 2 písm. e) dohody) a tato rozhodnutí jsou závazná pro všechny smluvní státy. Není-li jednomyslné rozhodnutí přijato, rozšířená komise přijímá rozhodnutí

¹ <https://www.eurocontrol.int/sites/default/files/article/attachments/multilateral-agreement-relating-to-route-charges.pdf>

² Kromě členských států EU jsou stranami dohody a dohodu ratifikovaly Albánie, Arménie, Bosna a Hercegovina, Černá Hora, Gruzie, Moldavská republika, Monako, Norsko, Severní Makedonie, Švýcarsko, Turecko a Ukrajina.

dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů; není-li některý smluvní stát toto rozhodnutí schopen uplatnit z naléhavých důvodů, předloží rozšířené komisi vysvětlující prohlášení o důvodech tohoto, které jej k tomu vedly (čl. 6 odst. 1 písm. a) dohody).

2.3. Zamýšlené akty rozšířené komise

Rozšířená komise přijme nejpozději na svém 113. zasedání ve dnech 20.– 21. listopadu 2019 písemným postupem rozhodnutí zamýšlených aktech.

Účelem zamýšlených aktů je zajistit trvalý soulad s pravidly Unie v oblasti sledování výkonnosti v rámci projektu jednotného evropského nebe a systému poplatků, konkrétně s nařízením (EU) 2019/317 ze dne 11. února 2019³, jež se použije od třetího referenčního období (2020–2024) počínaje dnem 1. ledna 2020.

Návrh zásad nadále stanoví dvě možné metody pro výpočet nákladů a jednotkových sazeb, buď metodu plné návratnosti nákladů, nebo metodu stanovených nákladů. Navrhované změny zahrnují toto prohlášení: „Má se za to, že smluvní státy, které uplatňují pravidla přijatá Evropskou unií v oblasti systému sledování výkonnosti a systému poplatků v jednotném evropském nebi, splňují pravidla přijatá organizací EUROCONTROL v těchto záležitostech.“ Zamýšlené akty se nezabývají těmito otázkami, jejichž podrobnosti jsou stanoveny v právních předpisech EU:

- 1) podmínky, za kterých mohou být stanovené náklady a výkonové jednotky revidovány s ohledem na možnou revizi plánu výkonnosti;
- 2) povinnost odečíst veřejné prostředky získané poskytovateli letových navigačních služeb ze stanovených nákladů (požadavek podle práva Unie, nikoli však podle společné politiky organizace EUROCONTROL);
- 3) používání příjmů z letových poplatků k financování společných projektů;
- 4) parametry a hodnoty mechanismu sdílení rizika provozu;
- 5) načasování a způsoby některých přenosů, například úpravy o mechanismus sdílení rizika provozu a o mechanismus nákladových rizik;
- 6) podrobnosti pobídek pro poskytovatele letových navigačních služeb;
- 7) soubor podmínek týkajících se výkonnosti vyžadovaných k vytvoření a používání zjednodušeného systému zpoplatnění.

Návrh zásad zajišťuje soulad s čl. 22 odst 4 nařízení (EU) 2019/317, pokud poskytovatelům letových navigačních služeb vzniknou náklady z pronájmu dlouhodobých aktiv, nesmí být tyto náklady zahrnuty do nákladů na kapitál.

Navrhované změny podmínek uplatňování se týkají článku 5 (faktor vzdálenosti), článku 6 (faktor hmotnosti) a článku 8 (výjimky) návrhu podmínek uplatňování, zejména pokud jde o výpočet maximální vzletové hmotnosti na jednotlivé letadlo. Posledně uvedený návrh by nahradil stávající výpočet založený na průměrné maximální vzletové hmotnosti každého typu letadla u každého uživatele vzdušného prostoru s účinkem ode dne 1. ledna 2020.

Kromě toho navrhuje Ústřední kancelář pro letové poplatky („CRCO“) organizace Eurocontrol dvě změny podmínek uplatňování. První změnou je zavedení nového ustanovení, jež se týká bankovních poplatků v souvislosti s úhradou faktur uživateli vzdušného prostoru.

³ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/317 ze dne 11. února 2019, kterým se stanoví systém sledování výkonnosti a systém poplatků v jednotném evropském nebi a kterým se ruší prováděcí nařízení (EU) č. 390/2013 a (EU) č. 391/2013 (Úř. věst. L 56, 25.2.2019, s. 1).

Druhá se týká pořadí přidělování plateb k fakturám v případě, že uživatelé vzdušného prostoru nesdělí CRCO žádné pokyny.

Seznam oblastí zpoplatnění traťových navigačních služeb v příloze 1 podmínek uplatňování zahrnuje tyto aktualizace: redakční úpravy popisů oblastí zpoplatnění Bulharsko a Rumunsko, nový název Severní Makedonie a nový popis oblasti zpoplatnění Ukrajina.

Uvedené změny posilují uplatňování zásad „uživatel platí“, jež jsou součástí politiky Unie týkající se zpoplatnění dopravní infrastruktury.

3. POSTOJ, KTERÝ MÁ BÝT ZAUJAT JMÉNEM UNIE

Zamýšlené akty zajišťují trvalý soulad s pravidly Unie v oblasti sledování výkonnosti v rámci projektu jednotného evropského nebe a systému poplatků a Unie by je měla podporovat. Navrhuje se, aby členské státy jednající společně jménem Unie přijaly navrhované změny zamýšlených aktů.

Navrhované akty budou pro smluvní státy závazné v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. a) dohody, jenž stanoví, že: „rozhodnutí v záležitostech uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. a) až f) a h) vyžadují jednomyslné hlasování všech smluvních států a jsou závazná pro všechny smluvní státy; není-li jednomyslné rozhodnutí přijato, rozšířená komise přijme rozhodnutí dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů; není-li některý smluvní stát toto rozhodnutí schopen uplatnit z naléhavých důvodů, předloží rozšířené komisi vysvětlující prohlášení o důvodech tohoto, které jej k tomu vedly“.

Předmět zamýšlených aktů do značné míry upravují právní předpisy Unie, konkrétně nařízení (EU) 2019/317. Tyto akty proto mohou ovlivnit společná pravidla nebo změnit jejich působnost. V důsledku toho má Unie výlučnou vnější pravomoc na základě poslední části čl. 3 odst. 2 SFEU.

4. PRÁVNÍ ZÁKLAD

4.1. Procesněprávní základ

4.1.1. Zásady

Ustanovení čl. 218 odst. 9 SFEU zavádí rozhodnutí, kterými se stanoví „*postoje, které mají být jménem Unie zaujaty v orgánu zřízeném dohodou, má-li tento orgán přijímat akty s právními účinky, s výjimkou aktů, které doplňují nebo pozměňují institucionální rámec dohody*“.

Ustanovení čl. 218 odst. 9 SFEU se použijí bez ohledu na to, zda je Unie členem dotyčného orgánu nebo stranou dotyčné dohody⁴.

Pojem „*akty s právními účinky*“ zahrnuje akty, které mají právní účinky na základě pravidel mezinárodního práva, kterým se řídí dotyčný orgán. Zahrnuje rovněž nástroje, které podle mezinárodního práva nemají závazný účinek, ale mohou „*rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah právní úpravy přijaté zákonodárcem Unie*“⁵.

⁴ Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. října 2014, Německo v. Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, bod 64.

⁵ Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. října 2014, Německo v. Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, body 61 až 64.

4.1.2. Uplatnění v tomto konkrétním případě

Rozšířená komise je orgán zřízený dohodou a akty, jež má rozšířená komise přijímat, představují akty s právními účinky. Zamýšlené akty budou závazné podle mezinárodního práva pro smluvní státy v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. a) dohody.

Zamýšlené akty nedoplňují ani nepozměňují institucionální rámec dohody.

Procesněprávním základem navrhovaného rozhodnutí je tudíž čl. 218 odst. 9 SFEU.

4.2. Hmotněprávní základ

4.2.1. Zásady

Hmotněprávní základ rozhodnutí podle čl. 218 odst. 9 SFEU závisí v první řadě na cíli a obsahu zamýšleného aktu, k němuž se zaujímá postoj jménem Unie. Sleduje-li zamýšlený akt dvojí účel nebo má-li dvě složky a lze-li jeden z těchto účelů nebo jednu z těchto složek identifikovat jako hlavní, zatímco druhý účel či druhá složka je pouze vedlejší, musí být rozhodnutí přijaté na základě čl. 218 odst. 9 SFEU založeno na jediném hmotněprávním základě, a sice na tom, který si žádá hlavní nebo převažující účel či složka.

4.2.2. Uplatnění v tomto konkrétním případě

Hlavní cíl a obsah zamýšleného aktu se týkají dopravy (hlava VI SFEU).

Hmotněprávním základem navrhovaného rozhodnutí je tudíž čl. 100 odst. 2 SFEU.

4.3. Závěr

Právním základem navrhovaného rozhodnutí by měl být čl. 100 odst. 2 SFEU ve spojení s čl. 218 odst. 9 SFEU.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má být jménem Evropské unie zaujat v rámci rozšířené komise Eurocontrolu, pokud jde o zásady pro stanovení nákladového základu pro výpočet poplatků za traťové letecké navigační zařízení a pro výpočet jednotkových sazeb a podmínky uplatňování systému poplatků za traťové navigační služby a podmínky úhrady

(Text s významem pro EHP)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Mnohostranná úmluva o letových poplatcích (dále jen „dohoda“) ⁶ vstoupila v platnost dne 1. ledna 1986.
- (2) Podle čl. 3 odst. 2 dohody uplatňuje rozšířená komise zásady pro posouzení nákladů pro výpočet poplatků za letové navigační služby a podmínky uplatňování a poplatky za tyto služby.
- (3) Rozšířený výbor před svým 113. zasedáním ve dnech 20.–21. listopadu 2019 nebo během něj přijme písemným postupem rozhodnutí o aktualizaci zásad pro stanovení nákladového základu pro výpočet poplatků za traťové letecké navigační zařízení a pro výpočet jednotkových sazeb a o aktualizaci podmínek uplatňování systému poplatků za traťové navigační služby a podmínek úhrady (dále jen „rozhodnutí“).
- (4) Je vhodné stanovit postoj, který má být jménem Unie zaujat v rozšířené komisi Eurocontrolu, jelikož předmět těchto rozhodnutí do značné míry upravují právní předpisy Unie, konkrétně prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/317⁷. Tyto akty proto mohou ovlivnit společná pravidla nebo změnit jejich působnost a Unie má výlučnou vnější pravomoc na základě čl. 3 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (5) Účelem rozhodnutí je zajistit trvalý soulad s pravidly Unie v oblasti dopravy, zejména s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 549/2004⁸ a prováděcím nařízením (EU) 2019/317. Je proto vhodné podpořit přijetí těchto rozhodnutí.

⁶ <https://www.eurocontrol.int/sites/default/files/article/attachments/multilateral-agreement-relating-to-route-charges.pdf>

⁷ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/317 ze dne 11. února 2019, kterým se stanoví systém sledování výkonnosti a systém poplatků v jednotném evropském nebi a kterým se ruší prováděcí nařízení (EU) č. 390/2013 a (EU) č. 391/2013 (Úř. věst. L 56, 25.2.2019, s. 1).

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 549/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se stanoví rámec pro vytvoření jednotného evropského nebe (rámcové nařízení) (Úř. věst. L 096, 31.3.2004, s. 1).

- (6) Postoj Unie vyjádří členské státy Unie, jež jsou členy rozšířené komise Eurocontrolu, vystupující společně,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být jménem Unie zaujat písemným postupem před zasedáním rozšířené komise Eurocontrolu dne 28. listopadu 2019 nebo během něj, zní:

- a) podporovat aktualizované zásady pro stanovení nákladového základu pro výpočet poplatků za traťové letecké navigační zařízení⁹;
- b) podporovat aktualizované podmínky uplatňování systému poplatků za traťové navigační služby a podmínky úhrady¹⁰.

Článek 2

Postoj uvedený v článku 1 vyjádří členské státy Unie, jež jsou členy rozšířené komise Eurocontrolu, vystupující společně.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

⁹ <https://ext.eurocontrol.int/ftp/?t=93085cefad506a898b74bf51ae9f2ec6> dokument Eurocontrolu č. 19.60.01.

¹⁰ <https://ext.eurocontrol.int/ftp/?t=5db7f9ad4dda0c0a7803388ca46b101e> dokument Eurocontrolu č. 19.60.02-1.